

ПРИНЦИПИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ В СФЕРІ НОТАРІАТУ

Пилипенко Оксана Юріївна,

здобувач кафедри адміністративного,

кримінального права і процесу

Закладу вищої освіти «Міжнародний університет бізнесу і права»

м. Херсон, Україна

Загрози національній безпеці України в період дії правового режиму воєнного стану досягнули рівня, за якого нагальною є потреба вироблення нових способів забезпечення належного стану захищеності в державі. Одним із дієвих способів національної стабілізації безпекових питань є впровадження європейських стандартів в усі сфери людського буття. Не виключенням є діяльність з забезпечення реалізації державної політики в сфері нотаріату. Примітно, що пошук оптимізації впливу на формування та забезпечення належного стану національної безпеки актуалізовано з одного боку, людиноцентризмом в будь-якій управлінській сфері, а з іншого – глобалізацією суспільних відносин, що супроводжується розмиттям національних кордонів в частині врегулювання різного типу суспільних відносин та пошуку універсальних способів вирішення колізій.

Специфіка завдань, що стоять перед нотаріатом опосередковує потребу окреслення основоположних засад їх функціонування, що можуть або мають якісно впливати на сферу нотаріату. Фактичне втілення означеного на тлі впровадженого правового режиму воєнного стану сприятиме визначенню функціональних можливостей нотаріуса в межах правового поля.

Принципи у праві спрямовано на те, що врегулювання будь-якої сфери суспільних відносин повинно відбуватись відповідно до конкретної моделі управлінської діяльності з врахуванням особливостей сфери суспільних відносин, що є об'єктом впливу. У цілому категорія «принцип» може бути застосованою у різних сферах наукового пошуку для позначення вихідних начал та засадничих умов певної діяльності. Якісно принципи визначають ідеологічний напрям та особливості, покладені в основу створення або здійснення чогонебудь [1]. Принципи в юриспруденції є перехідною ланкою від права до норм етики і моралі в діяльності державних органів [2].

Наразі діяльність публічних інституцій має слідувати ідеям верховенства права та належного врядування. В свою чергу, особливості суспільних відносин, що пов'язані із забезпеченням

реалізації державної політики в сфері нотаріату опосередковують потребу вироблення спеціальних принципів цього виду діяльності, а специфіка нотаріату – окреслює межі його застосування та профільні вихідні засади.

Отже, принципи забезпечення реалізації державної політики в сфері нотаріату є сукупністю основоположних ідей та вихідних засад, які спрямовані формувати однотипне бачення правового впливу на суспільні відносини щодо вибору ціннісних цілей, застосування державно-управлінських заходів, прийняття рішень і дій, порядку їх реалізації в сфері нотаріальної діяльності та умов її здійснення для досягнення спільних цілей та забезпечення публічних інтересів.

Виокремлення конкретних принципів забезпечення державної політики в сфері нотаріату пов'язано з: а) специфікою вимог до функціонування суб'єктів, що бажають отримати статус нотаріуса; б) специфікою правової природи нотаріальної діяльності як об'єкта управлінсько-правового впливу. Перший чинник має значення через те, що нотаріуси є спеціально уповноваженими державною особою, яких наділено певними повноваженнями, що можуть реалізовуватись у чітко встановлених формах та межах єдиного порядку незалежно від сфери суспільних відносин. Другий чинник опосередковано специфікою взаємин між приватним та публічним сектором як рівноправних сторін. При цьому, якісно-змістовна характеристика принципів забезпечення реалізації політики в сфері нотаріату пов'язано з внутрішніми чинниками існування управлінського апарату.

Таким чином, система принципів забезпечення державної політики в сфері нотаріату складається із: 1) загальних принципів функціонування суб'єктів владних повноважень; 2) спеціальних принципів забезпечення реалізації державної політики в сфері нотаріату; 3) принципів удосконалення державної політики в сфері нотаріату.

Спеціальні принципи забезпечення реалізації політики в сфері нотаріату здійснюється відповідно до принципів діяльності уповноважених суб'єктів, а саме: верховенства права, належного врядування, цифровізації діяльності, національної самоідентичності, професійності.

Також можемо виокремити принципи забезпечення реалізації державної політики в сфері нотаріату в залежності від їх слідування уповноваженим суб'єктом. Змістове наповнення принципів політики в сфері нотаріату залежить від сукупності національно обумовлених факторів, але матиме єдине спрямування – функціонування ефективної системи нотаріату.

При визначенні безпосередньо принципів функціонування нотаріусів, необхідно вірно співвідносити поняття «професійності» та «професійної етики» в діяльності нотаріусів. Відповідно, професійність

нотаріуса в будь-якому випадку має ґрунтуватись та включати дотримання професійної етики. Професійність як принцип діяльності нотаріусів не є тотожним як принципу «дотримання професійної етики» так і принципу «належного врядування». У цьому значенні професійність відображає відношення нотаріуса до виконуваної ним роботи та перспектив їх удосконалення.

Доцільним є здійснення подальшого дослідження практичного втілення окремих принципів забезпечення реалізації державної політики в сфері нотаріату.

Література:

1. Словник української мови: в 11 томах. 1976. С. 693. URL: <http://sum.in.ua/s/pryncyp>
2. Рабінович П.М., Хавронюк М.І. Права людини і громадянина: навчальний посібник. К.: Атака, 2004. 464 с.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-351-7-127>

ЩОДО СПЕЦИФІКИ ВИЗНАЧЕННЯ СУБ'ЄКТА, УПОВНОВАЖЕНОГО НА ЗДІЙСНЕННЯ ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРУ ОКРЕМІЙ КАТЕГОРІЇ ОСІБ

Ренкас Анастасія Анатоліївна

*аспірантка кафедри кримінального процесу
Національного університету «Одеська юридична академія»
м. Одеса, Україна*

Аналізуючи Главу 37 КПК України, можна зробити висновок, що однією з основних відмінностей між процесуальним статусом «звичайний» підозрюваних та осіб, які відносяться до окремої категорії, є власне специфічний порядок вручення письмового повідомлення про підозру. В першу чергу це стосується того переліку уповноважених службових осіб, які мають право здійснювати таке повідомлення про підозру. Аналізуючи положення ст. 481 КПК України, в першу чергу необхідно акцентувати увагу на еволюції ч. 2 даної статті. Так з самого початку існування КПК України 2012 року в ст. 481 КПК України була лише перша частина. Таке неповне нормативне регулювання вводило деяку плутанину щодо того, хто саме та в якому порядку має вручати письмове повідомлення про підозру. У зв'язку з цим було винесено ряд рішень, в яких судді констатували неправильний порядок вручення письмового повідомлення про підозру.